

Torsdag 6 april 2006

29. Europaparlamentet uppmanar de europeiska ledamöterna av den gemensamma parlamentariska församlingen och det gemensamma europeiska sekretariatet att göra allt de kan för att stärka den gemensamma parlamentariska församlingens roll och ställning i Europaparlamentet.
30. Europaparlamentet uppmanar alla politiska grupper att undvika omröstning i åtskilda kollegier, i syfte att främja en känsla av solidaritet och sammanhållning inom den gemensamma parlamentariska församlingen.
31. Europaparlamentet uppmanar ledamöterna av den gemensamma parlamentariska församlingen att fortsätta sin verksamhet i linje med de framsteg som gjorts sedan 2004.
32. Europaparlamentet gläds över att den gemensamma parlamentariska församlingens handlingar snabbt har blivit tillgängliga via Internet, som är ett oumbärligt verktyg för att den gemensamma parlamentariska församlingen skall fungera, eftersom församlingens ledamöter befinner sig oerhört långt ifrån varandra. Parlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen och de två sekretariaten att systematiskt använda e-post och Internet för att översända handlingar till ledamöterna samt att aktivt uppmanra till användning av Internet, när detta finns tillgängligt.
33. Europaparlamentet förespråkar ett nära samarbete mellan europeiska och afrikanska parlamentsledamöter samt ett program för utbyte av tjänstemän mellan Europaparlamentet och panafrikanska parlamentet som kan bidra till att stärka deras kompetens.
34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till AVS-EG-ministerrådet, den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen, parlamenten i AVS-länderna och Europeiska unionens medlemsstater, parlamentet och den verkställande makten i Skottland och borgmästaren i Edinburgh samt till kommissionen.

P6_TA(2006)0141

Biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna

Europaparlamentets resolution om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna (2005/2141(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "Europeiskt samförstånd" ⁽¹⁾,
- med beaktande av FN:s globala konvention mot korruption av den 31 oktober 2003,
- med beaktande av FN:s förklaring mot korruption och mutor i internationell handel av den 16 december 1996,
- med beaktande av OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförhållanden av den 21 november 1997,
- med beaktande av FN:s millennieförklaring av den 8 september 2000 där världssamfundet gemensamt fastställer millenniemålen för utveckling i syfte att utrota fattigdomen,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndets effektivitet av den 2 mars 2005,
- med beaktande av den fjärde millennierapporten av den 12 juli 2005 om bedömning av ekosystem – Ekosystem och människors välfärd: Möjligheter och utmaningar för företag och industri,
- med beaktande av artiklarna 8, 9 och 97 i partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽²⁾

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3.

Torsdag 6 april 2006

- med beaktande av deklarationen av den 2 juni 2003 från G8:s toppmöte i Evian om bekämpning av korruption och ökad insyn,
- med beaktande av rapporten från Afrikakommissionen av den 11 mars 2005 – Vårt gemensamma intresse,
- med beaktande av EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa som antogs av Europeiska rådet 15–16 december 2005,
- med beaktande av sin resolution av den 15 maj 2003 om förstärkning av kapaciteten i utvecklingsländerna ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 31 mars 2004 om begreppet styre i Europeiska unionens utvecklingspolitik ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6-0048/2006), och av följande skäl:
 - A. Korruption skadar de fattiga i oproportionerligt hög utsträckning, eftersom deras tillgång till offentliga varor minskar och kvaliteten på grundläggande service försämras, vilket gör det svårare att ta sig ur fattigdomsspiralen.
 - B. Korruption har en negativ inverkan på företagsklimatet, de offentliga tjänsternas effektivitet och allmänhetens förtroende för sin regering.
 - C. Korruption motverkar ett effektivt bistånd och undergräver därför EU:s mål för utvecklingen samt bromsar upp utvecklingstakten i EU:s partnerländer.
 - D. Enligt Världsbankens beräkningar betalas över en biljon US-dollar ut i mutor varje år världen över. Afrikanska unionens beräkningar visar att korruptionen kostar de afrikanska ekonomierna över 25 procent av Afrikas årliga BNP.
 - E. Korruption är ett problem som påverkar samhället som helhet och som förekommer i många skepnader, och det finns inte någon enhetlig strategi som fungerar i alla sammanhang, eftersom korruption bara kan elimineras för gott genom en bred insats.
 - F. Många aktörer, däribland politiker, statstjänstemän, det civila samhället, media, multinationella företag och internationella biståndsgivare, kan ha en funktion att fylla i kampen mot korruption.
 - G. Korruption är både en orsak till och en konsekvens av konfliktsituationer.
 - H. Korruption är ett hot mot de grundläggande mänskliga behoven, till exempel tillgången till hälsa och utbildning.
 - I. Korruptionen uppstår till följd av en svag förvaltning och är oupplösligt förenad med statens roll, och därför bör den bekämpas med strategier som gynnar god förvaltning.
 - J. Insyn och ansvarighet är centrala principer i kampen mot korruption.
 - K. Sambandet mellan olaglig tillverkning, överföring och spridning av handeldvapen och lätta vapen och korruption i både utvecklingsländer och utvecklade länder bör uppmärksammas.
 - L. Det är omöjligt att stävja korruptionen utan det civila samhällets medvetenhet och delaktighet. Tillgång till information är därför avgörande i denna process.

⁽¹⁾ EUT C 67 E, 17.3.2004, s. 255.

⁽²⁾ EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 550.

Torsdag 6 april 2006

- M. FN:s konvention mot korruption från 2003 är det första internationella rättsliga instrument som bekräftar behovet av att alla stater gör ett åtagande att återföra tillgångar. Ungern och Frankrike är de enda EU-medlemsstater som har ratificerat konventionen.
- N. OECD:s ovannämnda konvention från 1997 får endast undertecknas av OECD:s medlemsländer eller fullvärdiga medlemmar i OECD:s arbetsgrupp för bestickning i internationella affärsförhållanden.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mer specifikt koncentrera sig på frågor som rör ansvarighet och öppenhet när den utformar sina utvecklingsprogram, eftersom svaga mekanismer för ansvarighet tenderar att gynna korruption.
 2. Europaparlamentet betonar att mer uppmärksamhet bör ägnas åt civilsamhällets roll för att främja god förvaltning och frivillig kontroll av korruption.
 3. Europaparlamentet påminner om att allvarliga fall av korruption kan leda till samråd i enlighet med artiklarna 96 och 97 i det ändrade partnerskapsavtalet från Cotonou.
 4. Europaparlamentet betonar behovet av att stödja utvecklingsländernas nationella parlament i deras arbete som budgetmyndigheter genom dialog, utbyte av information och kapacitetsuppbyggnad.
 5. Europaparlamentet betonar att fria och självständiga media kan spela en viktig roll i kampen mot korruption och efterlyser ett ökat EU-stöd till projekt som bistår eller stärker sådana media i partnerländerna.
 6. Europaparlamentet understryker behovet av att bidra till att bygga upp och förstärka rättsväsendet i dessa länder.
 7. Europaparlamentet betonar kvinnornas viktiga roll också i kampen mot korruption och understryker därför behovet av mer och bättre utbildning för kvinnor och flickor och insatser för att främja kvinnors delaktighet i politiken.
 8. Europaparlamentet stöder kampanjen "Offentliggör vad ni betalar" (Publish What You Pay) där internationella företag uppmanas att offentliggöra uppgifter om sina betalningar till regeringar.
 9. Europaparlamentet understryker vikten av investeringar i utvecklingsländerna och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta sådana investeringar.
 10. Europaparlamentet betonar vikten av att det finns väktare från det civila samhället i utvecklingsländerna som kräver ett system med rättvis maktfördelning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja processen genom att avsätta en lämplig andel av biståndsbudgeten till väktare från det civila samhället.
 11. Europaparlamentet anser att landets organisation ofta måste förändras för att bekämpa korruption. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka kapaciteten i institutioner på central och lokal nivå för att bekämpa korruptionen, särskilt mot bakgrund av att bistånd i form av budgetbistånd ökar.
 12. Europaparlamentet betonar att beviljandet av budgetbistånd alltid måste föregås av en noggrann riskbedömning beträffande förvaltningen av biståndet som görs från fall till fall.
 13. Europaparlamentet betonar att budgetbistånd alltid skall öronmärkas för en namngiven sektor.
 14. Europaparlamentet betonar att allt budgetbistånd bör kompletteras med en politisk dialog för att förbättra förvaltningen av de offentliga finanserna och minska risken för korruption och dålig förvaltning av medel.
 15. Europaparlamentet efterlyser ökad insyn i programmen för budgetbistånd från EU, bland annat genom att relevant information offentliggörs om hur mycket av biståndet som använts i mottagarlandet, och genom att involvera parlament i processen och informera civila krafter.

Torsdag 6 april 2006

16. Europaparlamentet efterlyser stöd till effektiv budgetuppföljning genom att det civila samhället och nationella parlament följer upp de offentliga utgifterna så att inkomster tydligt ställs emot utgifter enligt kriterierna från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (DAC).
17. Europaparlamentet anser att särskilda sociala indikatorer bör utformas för att få fram mer utförliga uppgifter om vilken kvalitet på förvaltningen de aktuella länderna uppnår, och önskar därför att det civila samhället i högre grad skall få medverka på området.
18. Europaparlamentet uppmanar EU att i egenskap av en av ordförandena för programmet för offentliga utgifter och ekonomisk ansvarsskyldighet, där man utarbetar en enhetlig ram för riskbedömning beträffande förvaltningen av biståndet i mottagarländerna, även införa särskilda indikatorer för att mäta korruptionsnivån.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda dessa korruptionsnivåer för att främja god förvaltningssed och vidta lämpliga åtgärder mot korrupta regimer.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga beslut som syftar till att minska utvecklingsländernas utlandsskulder.
21. Europaparlamentet betonar behovet av att internationella biståndsgivare samordnar sin verksamhet i fråga om budgetbistånd för att kunna öka insynen och ansvarigheten i mottagarländerna.
22. Europaparlamentet kräver att samtliga medlemsstater i EU liksom alla länder som har undertecknat FN:s konvention mot korruption från 2003 ratificerar denna konvention samt OECD:s ovannämnda konvention från 1997.
23. Europaparlamentet uppmanar OECD:s medlemsländer att överväga möjligheten att godkänna Cypern, Litauen, Lettland och Malta som fullvärdiga medlemmar i arbetsgruppen för bestickning i internationella affärsförhållanden, vilket skulle göra det möjligt för dem att underteckna och ratificera OECD:s ovannämnda konvention från 1997, och uppmanar vidare de ovannämnda länderna att under tiden anhålla om att mera aktivt få delta i den omarbetade rekommendationen från OECD:s ministerkonferens den 23 maj 1997 om bekämpande av bestickning i internationella affärsförhållanden.
24. Europaparlamentet påminner om de regionala initiativens viktiga roll för att stävja korruption och främja en sund förvaltning, till exempel det afrikanska systemet för expertgranskning på samma nivå. Parlamentet betonar behovet av att afrikanska länder genomför dessa initiativ och att kommissionen och medlemsstaterna ger tekniskt och ekonomiskt stöd i detta syfte.
25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja ett rättsligt bindande internationellt instrument för spårning och märkning av handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa så snart som möjligt, liksom att stödja regionala initiativ som syftar till att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa i utvecklingsländerna.
26. Europaparlamentet uppmanar till ytterligare förstärkning av och ökat engagemang i initiativet för insyn i utvinningsindustrin för att få tillgång till uppgifter om betalningar mellan regeringar i utvecklingsländer och multinationella företag.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater med finanscentra att vidta alla nödvändiga rättsliga och administrativa åtgärder för att se till att olagligt förvärvade medel kan återföras till ursprungslandet. Parlamentet betonar dessutom att kapaciteten behöver stärkas för att förhindra stöld av tillgångar samt missbruk och förskingring av allmänna medel.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa en internationell svart-listning för att hindra banker från att låna ut stora belopp till korrumperade regimer eller regeringsföreträdare.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbjuda offentliga inköps- eller upphandlingskontrakt med företag vilkas anställda har varit inblandade i korruption tillsammans med ministrar eller tjänstemän eller i andra sammanhang i ett utvecklingsland, om dessa anställda inte underkastas disciplinära åtgärder. Europaparlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att rapportera sådana fall till behöriga åklagarmyndigheter, så att dessa personer blir föremål för utredning och ställs inför rätta om de har begått brott.

Torsdag 6 april 2006

30. Europaparlamentet understryker att förfarandena för offentlig upphandling medför stora risker för korruption och att man därför bör prioritera inrättandet av tydliga upphandlingsregler och förfaranden.
31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P6_TA(2006)0142

Darfur

Europaparlamentets resolution om Darfur

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om denna fråga, inklusive sin resolution från den 16 september 2004 om Darfur-regionen i Sudan ⁽¹⁾, samt den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens resolution AVS-EG/3777/05 av den 21 april 2005 om situationen i Sudan ⁽²⁾,
- med beaktande av kommunikén från Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd av den 10 mars 2006,
- med beaktande av det humanitära avtal om eldupphör som undertecknades den 8 april 2004,
- med beaktande av Afrikanska unionens operation i Sudan vars mandat förlängdes i oktober 2004,
- med beaktande av de fredsförhandlingar som pågår i Abuja,
- med beaktande av resultaten av dess delegationer i februari 2004 och augusti/september 2004 samt resultaten av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens delegation i mars 2005,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I sin rapport till FN:s säkerhetsråd uppgav Jan Pronk att avrättningar, våldtäkter och brott mot de mänskliga rättigheterna ännu begås i Darfur och att våldtäkter och sexuellt våld pågår oavbrutet såväl inom som utanför lägren för internt fördrivna personer.
 - B. Vapenvilan i regionen respekteras inte. Rebeller tillhörande Sudans befrielsearmé (SLA) begår allt fler överträdelser av vapenvilan medan rebeller tillhörande rörelsen för jämlikhet och rättvisa (JEM) har meddelat att de avser begära självstyre för regionen om inte konflikten snart finner en lösning.
 - C. Sudans regering fortsätter att aktivt stödja Janjaweed-milisen, inte bara genom att beväpna milisgängen utan att delta med egna understödsfordon i angrepp på byar. ⁽³⁾ Dessa har enligt ögonvittnen också beskjutits av regeringshelikoptrar. ⁽⁴⁾
 - D. Mandatet för Afrikanska unionens operation i Sudan har förlängts till den 30 september 2006 varefter den internationella närvaron kommer att säkerställas av FN.
 - E. Sudans regering har förklarat att sådan FN-operation är liktydig med kolonialism och har hotat att säga upp sitt medlemskap i Afrikanska unionen om detta skulle ske.

⁽¹⁾ EUT C 140 E, 9.6.2005, s. 153.

⁽²⁾ EUT C 272, 3.11.2005, s. 43.

⁽³⁾ Uppgift enligt Afrikanska unionens vapenvilekommissions överträdelserapport nummer 96/05 om påstådda angrepp av regeringstrupper mot marknaden i Umm Soor den 16 juli 2005, vari det konstateras att brottet mot vapenvilan begicks av Janjaweed-milisen och sudanesiska regeringstrupper.

⁽⁴⁾ Enligt uppgift i den senaste rapporten om Sudan från kontoret för FN:s kommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR), offentliggjord den 27 januari 2006, s. 10–11.